אלא שלש בתוך הדף ושתים חוץ לדף, *נזדמנה לו תיבה בת שתי אותיות לא יזרקנה לבין הדפין א] אלא חוזר וכותב בתחלת השיטה. ב] *הטועה בשם: גורר את מה שכתב ותולה את מה שגרר וכותב את השם על מקום הגרר דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר *אף תולין את השם רבי יצחק אומר אף מוחק וכותב ר"ש שזורי אומר *כל השם: כולו תולין, מקצתו אין תולין ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ אין כותבין את השם לא על מקום הגרר ולא על מקום המחק ואין תולין אותו כיצד עושה: מסלק את היריעה כולה וגונזה איתמר רב חננאל אמר רב הלכה תולין את השם רבה בר בר חנה א"ר יצחק בר שמואל הלכה מוחק וכותב ולימא *מר הלכה כמר ומר הלכה כמר? משום דאפכי להו. אמר רבין בר חיננא *אמר עולא א"ר חנינא *הלכה כר"ש שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר"ש שזורי, הלכה כמותו *אהייא, אילימא אהא ר"ש שזורי אומר כל השם כולו תולין, מקצתו אין תולין והא איתמר עלה אמר רב חננאל אמר רב הלכה תולין את השם ורבה בר בר חנה אמר רב יצחק בר שמואל הלכה מוחק וכותב ואם איתא הוא נמי לימא, אלא אהא *ר"ש שזורי אומר אפי' בן ג] חמש שנים וחורש בשדה שחיטת אמו מטהרתו והא איתמר עלה ד] *זעירי א"ר חנינא *הלכה כר"ש שזורי ואם איתא הוא נמי לימא, אלא אהא בראשונה היו אומרים *היוצא בקולר ואמר *כתבו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו, חזרו לומר *אף המפרש והיוצא בשיירא ר"ש שזורי אומר *אף המסוכן אי נמי אהא *תרומת מעשר של דמאי שחזרה למקומה ר"ש שזורי אומר אף *בחול שואלו ואוכלו על פיו והא איתמר עלה א"ר *יוחנן הלכה כר"ש שזורי ה] במסוכן ו] ובתרומת מעשר של דמאי ואם איתא הוא נמי לימא, אלא אהא רבי יוסי בן כיפר אומר משום ר"ש שזורי *פול המצרי שזרעו לזרע מקצתו השריש לפני ר"ה ומקצתו אחר ר"ה אין תורמין ז] *מזה על זה *לפי שאין תורמין ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן על החדש, כיצד יעשה: צובר *גרנו לתוכו ונמצא תורם ומעשר מן החדש שבו על החדש שבו ומן הישן שבו על הישן שבו והא איתמר עלה אמר רבי שמואל בר נחמני *אמר רבי יוחנן הלכה *)כרבי שמעון שזורי, ואם איתא הוא נמי לימא אלא אמר רב פפא *אשידה רב נחמן בר יצחק אמר *אין רב פפא אמר אשידה

*) [ר"ס יג: פ"ש]

לא יזרקנה לבין הדפין י] ולא יכתבנה חוץ לשרטוט הגליון של דף אע"פ שהתחיל לכתוב ב' אותיות חוץ לדף מתיבה בת חמש (א) תיבה שלימה לא התחיל: תולה · מניח בין השיטין: טופס · בעוד שהכתיבה לחה: וכותב · השם על המחק אע"פ שאינו הדור כ"כ בגורר: כיצד הוא עושה · אם טעה בשם (ב): וליפא · רב חננאל הלכה כר' יוסי: וליפא · רב יצחק הלכ' כר' יצחק: משום דאיכא תנאי דאפכי · דרבי יוסי כר' יצחק ור' יצחק כר' יוסי: אהייא · איתמר הא דר' חנינא: ואם איתא · דהא א"ר חנינא ו] לימא הוא נמי למילתיה בהדי הנך אמוראי: בן חמש שנים · אבן פקועה קאי: הוא נמי ניפא · ח] והך מילתא התם בשחיטת חולין בהדי זעירי: בקולר · ליהרג: יכתבו ויתנו · אע"ג דהוא לא אמר תנו, דמסתמא גלי דעתיה מדאמר כתבו ט] ולשם נתינה קאמר משום דיונא ליהרג דלא ניחא ליה דתיפול קמי יבם: המפרש · בים (ג): י] (דמאי · היינו) תרומת מעשר · אחד ממאה כדמפרש בפ' עגלה ערופה (סוטה דף מח·): ס"ג תרומת מעשר של דמאי שחזרה למקומה ר"ש שזורי אומר אף בחול שואלו ואוכלו על פיו · רישא דהך מתני' הכי איתא במס' דמאי הלוקח פירות ממי שאינו נאמן על המעשרות ושכח ולא עשרן דמאי שואלו בשבת ואוכל על פיו, ולמוצאי שבת לא יאכל עד שיעשר, תרומת מעשר של דמאי שחזרה כו' וה"פ בשבת שאין לו מה יאכל דאינו יכול לתרום בשבת והקילו חכמים אצלו משום עונג שבת הואיל ודמאי דרבנן ורוב עמי הארץ מעשרין הן שואלו לע"ה אם עשרן ואוכלן על פיו, תרומת מעשר של דמאי שחזרה למקומה דעכשיו אין לה תקנה דכיון דנקרא עליה שם תרומה מדמעת ואוסרת את החולין בזו אמר ר"ש שזורי דאף בחול סומך על המוכר משום הפסד חולין ושואלו אם הפריש מעשר קודם שמכרו לו ואוכל על פיו דנמצאת שלא חלה ע"י שם יא] תרומת מעשר דכבר נפטר: פול המצרי · מין קטנית יב] (ושמו פאשו"ל): שורשו נורע · דאם זרעו לירק הוא אזיל מעשר דידיה בתר לקיטה כדמפרש בר"ה (דף יג:) אבל מיני קטנית בתר השרשה אזלי: עושה גורנו לתוכו · כלומר מערבן יפה ויתרום: ונמצא · חדש שבתוך התרומה מתקן את החדש הנשאר וישן שבתרומה מתקן את הישן הנשאר:

נמודדת

שלשה בתוך הדף וכו' חוץ לדף · אומר ר"ת דשם צריך שיהא כלו בתוך הדף · מ"ר: **רבי** יוסי אומר אף תולין את השם ר' יצחק אומר אף מוחק וכותב · גורר היינו לאחר שנתייבשה הכתיבה ומוחק היינו בעוד לחה ואינו הדור כל כך ומדקתני ר' יוסי אומר אף תולין ר' יצחק אומר אף מוחק משמע לכאורה דגורר עדיף מכולהו ותולה גרע מיניה ומוחק גרע מתולה אבל א"א לומר כן אלא ר' יצחק אדר' יהודה קאי ולא אדר' יוסי דתולה גרע ממוחק כדאמרינן בירושלמי פ"ק דמגילה דא"ר זעירא בר' חננאל בשם רב הלכה כמו שהוא אומר מוחק את החול וכותב את השם ותולה את החול **ומיבעיא ליה התם בב' תיבות שיש בהם שם אי שרי לתלות דדלמא דוקא כשיש בהן תיבות של חול לא מיחזי כי טפל למה שבפנים ואיבעיא ליה אפי' בג' תיבות שכולם שם כגון אל אלקים ה' דכתיב בספר תהלים אי שרי לתלות או לא ור"ת פי' דתולין עדיף מכולהו לר' יוסי ולא גריס אף תולין ומאן דפסיק הלכה תולין קסבר דוקא תולין ולא **מוחק וכותב וכן פוסק ר"ת אבל א"א לומר כן כדמוכח בירושלמי דתולין גרע ומיהו קשה אי גרסי' במילתיה דר' יוסי אף תולין דהא ר"י נמי מודה דתולין כדאי' במס' סופרים פ"ב דקתני טעה את כל השם יתלנו בין השיטין דברי ר"י ר"מ אומר מוחק מלפניו וכותב את השם על מה שמחק והיה נראה לומר דבהא פליגי דמר סבר תולין עדיף ומר סבר מוחק עדיף ומיהו אין לחוש אי פליגא ברייתא דמסכת סופרים אהא דשמעתין דעל כרחין אליבא דר"מ פליגי דקתני הכא ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ אין כותבין את השם לא על מקום הגרר ולא על מקום המחק ואין תולין את השם כיצד עושה מסלק את היריעה כולה וגונזה · מ"ר:

ולימא מר הלכה כמר · בפרק כל הגט (גיטין דף כח·) ובסוף מגילה (דף לג:) בתרי דוכתי ובקידושין פ' האומר (דף נט:) פריך כי האי גוונא וצריך ליתן טעם בשאר דוכתי דלא פריך · יג] *מ"ר: **תרומת** מעשר של דמאי שחזרה למקומה כו' · משנה היא במס' דמאי (פ"ד מ"א) וקתני רישא הלוקח פירות ממי שאינו נאמן על המעשרות ושכח ולא עישרן *(דמאי) שואלו בשבת ואוכלן על פיו ולמוצאי שבת לא יאכל עד שיעשר תרומת מעשר של דמאי שחזרה למקומה כו' ופי' בקונטרס בשבת הקילו משום כבוד שבת הואיל ודמאי דרבנן הוא ורוב ע"ה מעשרין הן וטעם זה הוא בירושלמי במס' דמאי ועוד מפרש שם טעם אחר אימת שבת על עם הארץ וזה לשון הירושלמי חברייא משמיה דר' חנינא מפני כבוד השבת התירו ואם מפני כבוד השבת למה לי שואלו ע"י עולא רב ביבי בשם ר' חנינא אימת שבת על ע"ה והוא אומר אמת פי' משום דשבת קובעת למעשר יד] אימת שבת עליו ופריך בדא תנינן תשכח מוצ"ש לא יאכל עד שיעשר מפני *אמר שאין אימת שבת עליו ניחא מ"ד משום כבוד שבת אפי' שאלו בחול יאכל בשבת ומשני לא אמרו אלא בשוגג ולא במזיד וטעמא דר"ש שזורי מפרש התם משום דאימת דימוע עליו והוא אומר אמת פי' מאחר שהופרשה · מ"ר: **הא** איתמר עלה א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי במסוכן ובתרומת מעשר של דמאי · ברוב ספרים גרס ר' יונתן ולא ר' יוחנן כאן ובפ' בהמה המקשה (חולין דף עה:) ובפ' אע"פ (כתובות דף נה·) וכן מוכח שם בפ' אע"פ דמייתי לה אפלוגתא דרב ור' יונתן דאומדנא וקשה דבסמוך גבי ההיא דפול המצרי קא פסיק רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן הלכה כר"ש שזורי ובפ' בהמה המקשה (שם:) מוכח דדוקא במסוכן ובתרומת מעשר של דמאי הוא דקאמר דהלכה כמותו ולא באחריני גבי ההיא בן פקועה דרב אדא בר חנן דא"ל רב אשי זיל שחטיה ופריך והא"ר חנינא הלכה כרבי שמעון שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר"ש שזורי כו' ומשני אנא כי הא סבירא לי דאמר רבי יונתן הלכה כר"ש שזורי במסוכן ובתרומת מעשר של דמאי אבל באחריני לא ויש לדחות ובספר רבינו גרשום כתיב בההיא דפול המצרי ר' יצחק בר נחמני אמר שמואל וכן בספרים ישנים · טו] *מ"ר:

שידה

◆

שיטה מקובצת

א] אלא חוזר כו' ק"ק לפרש"י מאי חוזר וכתב לא הוי ליה למימר חוזר כיון שלא התחיל בסוף מהשיטה אלא כתב בראש השיטה. וה"ר אליעזר מגרמיזא כגון שנזדמנה לו תיבה של ח' אותיות כגון אברהם והוא כתב אבר ויתותר הם אף על פי שאמרנו שתי אותיות כתב לחוץ הכא כיון שהם תיבה אחת בפני עצמה לא יזרקנה אלא חוזר וכותב אברהם כולו בראש השיטה ·

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא יזרקנה וכו' [illegible]

[illegible]

תו"ח : ג] הטועה בשם בתקון סופרים שלא יכתוב אפי' אות אחת של שם חוץ לשיטתו וכיון שהתחיל לכתוב באותיות השם אפי' המלך שואל בשלומו לא יפסוק עד שיגמור כל השם הצריך לגמור כל השם בשבילה [illegible]

[illegible]